

ASOCIAȚIA JUDECĂTORILOR
PENTRU APARAREA
DREPTURILOR OMULUI

ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA

A.P.R.

Asociația Magistratilor din România (AMR), organizație neguvernamentală, apolitică, națională și profesională a judecătorilor și procurorilor, declarată „de utilitate publică” prin Hotărârea Guvernului nr. 530/21 mai 2008, membră a Asociației Internaționale a Judecătorilor (IAJ-UIIM) și a Asociației Europene a Judecătorilor (EAJ-AEM) din anul 1994 - cu sediul în municipiul București, Bd-ul Regina Elisabeta nr. 53, sector 5, e-mail amr@asociația-magistratilor.ro -, reprezentată legal de judecător dr. Andreea Ciucă, în calitate de președinte interimar,

Asociația Judecătorilor pentru Apărarea Drepturilor Omului (AJADO), organizație neguvernamentală, apolitică și profesională a judecătorilor, cu sediul în municipiul Oradea, str. Bradului, nr.1, e-mail, contact@ajado.ro , reprezentată legal de judecător Florica Roman, în calitate de președinte,

Uniunea Națională a Judecătorilor din România (UNJR), membră a MEDEL - Magistrats européens pour la démocratie et les libertés, cu sediul în cu sediul în Oradea, Parcul Traian nr.10, județul Bihor, e-mail office@unjr.ro , reprezentată prin judecător Dana Gîrbovan, în calitate de președinte,

Asociația Procurorilor din România (APR), organizație neguvernamentală, apolitică, națională și profesională a procurorilor, cu sediul în municipiul București, Bd. Libertății nr. 12-14, e-mail apr@mpublic.ro , reprezentată legală de procuror Elena Iordache, în calitate de președinte,

transmit următorul comunicat de presă:

Asociația Magistratilor din România (AMR), Asociația Judecătorilor pentru Apărarea Drepturilor Omului (AJADO), Uniunea Națională a Judecătorilor din România (UNJR), Asociația Procurorilor din România (APR) au luat act cu consternare de conținutul incomplet și inexact al Memorandumului adoptat de Guvernul României în data de 27.12.2019, prin care Ministrul Justiției Cătălin Predoiu a propus desființarea Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție (SIJ).

Din cuprinsul Memorandum-ului rezultă ca una din rațiunile adoptării documentului, astfel cum a fost publicat de presă, este: „(...) o schimbare corespunzătoare în poziția statului român în fața CJUE, deoarece, în observațiile scrise anterioare, s-au susținut, în esență, legalitatea și oportunitatea înființării acestei structuri speciale.”

Reamintim că, în prezent, pe rolul Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) se află mai multe cauze în care au fost formulate mai multe întrebări preliminare vizând interpretarea dreptului Uniunii Europene raportat la o serie de aspecte referitoare la SIJ. Poziția Comisiei Europene – publicată recent de presa din România – exprimată în cadrul acestei proceduri este aceea că: „înființarea Secției nu ar putea fi compatibilă cu dreptul Uniunii decât dacă o astfel de măsură ar fi motivată, în mod plauzibil, de anumite considerații legate de buna administrare a justiției. În opinia Comisiei, îi aparține statului român sarcina de a prezenta Curții de Justiție elementele obiective care ar fi determinat înființarea Secției, în vederea asigurării bunei funcționări a sistemului judiciar din România” (par. 87).

Prin urmare, Guvernul României are obligația de a prezenta cauzele și argumentele obiective care au stat la baza înființării SIJ, ca structură în cadrul Parchetului General, cu garanții sporite de profesionalism și în afara controlului politic, în scopul garantării independenței judecătorilor, precum și a independenței procurorilor în îndeplinirea actelor ce le sunt date în competență.

Or, contrar obligației cuprinse în poziția Comisiei Europene, ca Guvernul să prezinte în fața CJUE „elementele obiective care ar fi determinat înființarea Secției”, Memorandum-ul elaborat de Ministrul Justiției Cătălin Predoiu și votat de Guvernul Orban – în contextul în care premierul a stabilit

linia de urmat, exprimându-se în ședință în sensul desființării SIIJ, prin însușirea Memorandum-ului, deși era trunchiat și subiectiv – nu face nicio referire la cauzele și motivele obiective pentru care SIIJ a fost înființată și care justifică existența ei. Situația creată prin acest Memorandum este lipsită de justificare și, prin urmare inadmisibilă, în condițiile în care Curtea Constituțională a statuat expres ca SIIJ constituie o garanție legală a independenței individuale a judecătorilor. Memorandum-ul, având ca tema evaluarea cadrului legal cu privire la organizarea și funcționarea SIIJ, are un vădit caracter partizan, caracterizat prin superficialitate și omițând exact elementele esențiale ce caracterizează SIIJ.

Astfel, în primul rând, Guvernul Orban ignoră prin Memorandum aspecte pozitive incontestabile ale SIIJ, remarcate și de Comisia de la Veneția, și anume procedura de selecție a procurorilor este mai riguroasă și mai transparentă decât pentru orice altă structură de parchet, impunând condiții ridicate de vechime – minim 18 ani – și de verificare a competenței profesionale, prin analizarea activității anterioare pe o perioadă de 5 ani.

În al doilea rând, Guvernul Orban „uită” să spună în Memorandum ca selecția procurorilor din SIIJ se face de o comisie alcătuită din membri CSM, iar pentru a fi numiți trebuie validați de Plenul CSM, ce acționează ca un al doilea filtru. Ca atare, aceasta procedură exclude orice influență politică, atât la nivelul funcțiilor de execuție, cât și la nivelul funcțiilor de conducere. În acest context, Guvernul a ales să treacă cu vederea faptul că, Comisia de la Veneția a salutat preocuparea legiuitorului de a asigura, în contextul noii secții propuse, garanții procedurale efective magistraților vizati, Comisia apreciind pozitiv în special de implicarea CSM în numirea procurorului șef al Secției, precum și a procurorilor din cadrul Secției, subliniind că participarea plenului este importantă întrucât Secția, deși va fi condusă de un procuror șef, va investiga atât procurori cât și judecători.

În al treilea rând, Guvernul Orban omite să precizeze ca înființarea SIIJ a fost determinată de existența unei structuri similare ce funcționa de ani de zile în DNA (Serviciul privind combaterea infracțiunilor din justiție), înființat într-un mod vădit netransparent, printr-un ordin nepublic al procurorului-șef DNA, fără nicio consultare publică, fără motivare, fiind trecut discret prin colegiul de conducere al DNA, prin înscrierea sa fără alte explicații, ca ultim punct pe ordinea de zi. Mai mult, serviciul a funcționat aproape 1 an și 4 luni fără să existe ordin al ministrului justiției care să îi prevadă existența. În acel serviciu activau procurori numiți complet netransparent, cu vechime minimă în magistratură, unii delegați sau detașași în funcție, toți depinzând de procurorul-șef DNA numit politic. Procurorii numiți în acest fel aveau competența de a efectua acte la cel mai înalt nivel, acela al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În al patrulea rând, argumentele Guvernului au fost deja cuprinse în sesizările adresate Curții Constituționale, anterior promulgării legii, fiind respinse cu ocazia controlului de constituționalitate. Se pare că această realitate nu a prezentat nicio importanță pentru executiv.

Astfel, spre exemplu, în privința susținerii că SIIJ ar funcționa în afara controlului ierarhic, Curtea Constituțională a respins-o prin Decizia 33/2018, în care a statuat: „Din analiza coroborată a tuturor acestor norme rezultă că procurorul șef de secție din structura Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este subordonat conducătorului acestui parchet. Așa cum s-a precizat mai sus, Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție este o structură specializată din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, astfel că procurorul șef al acestei secții este subordonat ierarhic procurorului general al Parchetului de pe lângă Î.C.C.J.” (par. 149).

În plus, reamintim că în art. 88¹ alin. 1 din Legea nr. 304/2004 s-a prevăzut în mod clar că SIIJ se înființează și funcționează în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Mai mult, SIIJ este reglementată în Titlul III, Cap. II din Legea nr. 302/2004, care se referă la „Organizarea Ministerului Public” și are secțiuni privind Parchetul de pe lângă ÎCCJ, DIICOT, DNA, SIIJ, parchetele de pe lângă curțile de apel și tribunale, parchetele militare. De asemenea, art. 72 care prevede că „procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție exercită,

direct sau prin procurori anume desemnați, controlul asupra tuturor parchetelor” nu a fost nici modificat și nici abrogat.

În al cincilea rând – și cel mai important – Memorandum-ul a ignorat o realitate evidentă a sistemului de justiție, și anume că era imperativă necesitatea asigurării unor garanții suplimentare de independență a magistraților față de anchetele penale abuzive ale DNA ce au constituit presiuni la adresa lor, materializate prin:

- anchete ce au vizat exclusiv soluțiile pronunțate de judecători și dispuse de procurori;
- încălcarea, în cadrul investigațiilor, a secretului deliberării;
- dosare penale deschise de procurorii DNA cu scopul vădit și declarat de intimidare și de a „băga frica” în judecători în scopul pronunțării de soluții favorabile DNA;
- multiple anchete lipsite de profesionalism finalizate prin clasări sau achitări, dar care au condus la suspendarea din funcții a judecătorilor și procurorilor vizați, inclusiv la nivel înalt: Procuror General, judecător CCR, președinte de secție la ÎCCJ, membrii CSM, judecători și procurori cu grad de curte de apel sau ÎCCJ.

Toate aceste aspecte, precum și altele, extrem grave, au fost consemnate oficial în Raportul Inspecției Judiciare, validat prin votul Plenului Consiliului Superior al Magistraturii în 15.10.2019 și ignorat cu ostentație de Guvernul României.

Conform Raportului Inspecției Judiciare, de exemplu, în dosarele DNA „au fost vizați 1.962 judecători (351 în materie penală și 1.590 în materie civilă - între care un membru al Curții Constituționale, 13 judecători membri/foști membri ai CSM și 16 inspectori judiciari)”, ceea ce, coroborat cu durata excesivă a anchetelor (de pildă, un dosar deschis din oficiu unui judecător ICCJ a fost ținut în nelucrare 5 ani!) demonstrează ca anchetarea judecătorilor și procurorilor de către DNA a devenit un mijloc vădit de presiune asupra acestora. Toate aceste abuzuri și disfuncționalități consemnate în Raportul Inspecției Judiciare, aprobat de Plenul CSM, au constituit amenințări la adresa independenței justiției, fiind necesară o modificare de sistem, materializată prin înființarea SIIJ.

Este inadmisibil, așadar, că Memorandum-ul adoptat de Guvern omite deliberat exact motivele ce au stat la baza înființării SIIJ și pe care are obligația de a le susține în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu atât mai mult cu cât rezultă din documente. Aceste motive se regăsesc pe larg expuse în raportul amintit, fiind validate prin vot de singura instituție care are competența, stabilită la nivel constituțional, de garantare a independenței justiției – Consiliul Superior al Magistraturii.

Statul Român, atunci când este parte în fața unei instanțe judecătorești și, cu atât mai mult în fața unei instanțe a UE, are obligația de a prezenta toate elementele de fapt, în mod obiectiv și complet, care pot duce la aflarea adevărului în cauză, și nu să prezinte o variantă superficială, dând la o parte abuzurile descrise în Raportul IJ. Toți membrii Guvernului au obligația de a respecta Constituția și să apere drepturile și libertățile cetățenilor români, așa cum au jurat să o facă. Curtea Constituțională, singura instituție abilitată să garanteze supremația Constituției în România, s-a pronunțat cu privire la SIIJ, în sensul ca aceasta constituie o garanție legală a independenței individuale a judecătorilor, iar fără o atare independență, nici drepturile, nici libertățile cetățenilor nu pot fi garantate.

Solicitam Guvernului Orban să lase de-o parte jocurile politice și să nu uite că reprezintă România, nu un partid politic, iar obligația pe care o are față de Constituție și față de cetățenii României este să nu dezinformeze, ci să informeze corect și complet CJUE cu privire la motivele și argumentele înființării SIIJ.

jud. dr. Andreea Ciucă
AMR

jud. Florica Roman
AJADO

jud. Dana Gîrbovan
UNJR

proc. Elena Iordache
APR